

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه صحبت در انسان کامل عزیز نسفی و مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه عزالدین کاشانی

محل انتشار:

مجله نثر پژوهی ادب فارسی، دوره 22، شماره 45 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فرشته حاجی زاده بیسی - دانشجوی دکتری رشته زبان و ادبیات فارسی / دانشگاه سمنان

قدرت الله خیاطیان - دانشیار گروه ادیان و عرفان دانشگاه سمنان

سیدحسین طباطبائی - استادیار گروه آموزشی زبان و ادبیات فارسی / دانشکده ادبیات فارسی و زبان های خارجی دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

در ادبیات عرفانی، مسائل، آراء و راه و روش های گوناگونی برای سالکان راه حق در وصول به درجات والای عرفان به چشم می خورد که قسمتی از آن برگرفته از آموزه های اسلامی، قرآن و سنت می باشد و قسمتی از آن نیز به مرور زمان و با شکل گرفتن فرقه ها و گروه های مختلف عرفان و تصوف اسلامی توسط بزرگان آن ها بیان گردیده است. از جمله ی این موضوعات، موضوع مهم صحبت در بین عرفا می باشد که آداب مختلفی برای صحبت و هم نشینی، برخورد با دوستان، نشست و برخاست و چگونگی معاشرت با دیگران در کتب مختلف عرفانی ذکر شده است. در پژوهش حاضر، بعد از ذکر آداب تصوف به صورت اجمالی، جایگاه صحبت در دو اثر مهم نثر صوفیه انسان کامل عزیز نسفی و مصباح الهدایه عزالدین محمود کاشانی، به شیوه توصیفی مقایسه ای بررسی گردیده است. نویسندگان این دو اثر، صحبت را یکی از آداب تصوف دانسته اند؛ آنها در آثار خود به آیات قرآن، سنت، روایات و اقوال بزرگان استناد کرده اند. هردو نویسنده، صحبت با حق را بر صحبت با خلق ترجیح داده اند. در مواردی نیز تفاوت هایی دیده می شود.

کلمات کلیدی:

آداب، صحبت، تصوف، انسان کامل، مصباح الهدایه و مفتاح الکفایه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/951185>

